

forældrene også inddrages i beslutningsprocessen.

Det er for Socialdemokratiet formålet med dette lovforslag, og derfor kan vi støtte det.

Else Winther Andersen (V):

Dette lovforslag er jo en fortsættelse helt tilbage fra udlægningen af åndssvageforsorgen op gennem 1980'erne, men det er også et meget konkret eksempel på en opgaveflytning fra Opgavekommissionens betænkning.

Venstre vil gerne overordnet sige, at det altid er en god ting, at den, der bestiller varen, også betaler. Det er princippet her, at det er kommunen, der bestiller varen, og dermed er det også kommunen, der på den måde bliver økonomisk ansvarlig.

Men der er nogle områder, som skal være afklaret, inden vi kan nærme os andenbehandlingen. Venstre er enig i, at det er godt, at vi får denne her førstebehandling, så vi kan få en debat i gang om emnet, så handicap- og invalideorganisationerne og forskellige om ikke patientforeninger så pårørendeorganisationer kan begynde at ytre sig, og at vi også kan få en diskussion i udvalget. For der er mange relevante spørgsmål også i de høringssvar, der er kommet.

Men der er også nogle andre problemer, der skal afklares, som Venstre ser det:

For det første er der det lovforslag, der skal komme fra Socialministeriet, og som jeg forstår først kommer hen på foråret. Jeg mener ikke, vi kan færdiggøre det her lovforslag, uden at vi færdiggør de to samlet, da tingene jo hænger sammen.

Det er også vigtigt, at vi afventer udredningsarbejdet fra Finansieringsudvalget under Indenrigsministeriet, der opgør størrelsen af den samlede overførsel, der skal ske fra det amtskommunale til det kommunale bloktilskud, som jo muligvis kan ende i et nyt udlignings-system. Det mener jeg også må hænge sammen med den afklaring.

For det skal være sådan, at vi sætter et økonomisk sikkerhedsnet under den lille kommune, hvis der forekommer særlig mange handicappede børn. Det med at sætte sikkerhedsnet blev også foreslået af Opgavekommissionen.

I de høringssvar, vi har fået, har man sat spørgsmålstegn ved, hvor sekretariatsbistanden i grunden skal ydes fra for det nye klagenevæn, der nu bliver nedsat, og det kan da godt være, at vi også skal se på det i udvalget.

Så har jeg noteret mig, at vi på det her område skal sikre, at de private skoler også bliver dækket på samme vis som folkeskolen.

Venstre tror, at den ændrede kompetencefordeling kan give en større helhed for de familier og børn, der har brug for et specialtilbud, ved, at det er kommunen, der får det fulde ansvar for indsatsen, i stedet for som nu, at mange familier oplever at være kastebold mellem kommunerne og amterne. Og så må vi jo indrømme, at der reelt somme tider også har været tale om kassetænkning.

Det er godt nu at kunne få en helhedsløsning, og derudaf tror jeg at der også kommer nogle nye pædagogiske tiltag frem. Og jeg tror på, at kommunerne kan løse opgaverne eventuelt sammen med en nabokommune, og at man på den måde også kan oparbejde en større pædagogisk viden. For glem ikke, at det her jo trods alt også foregår i barnets og den unges nærmiljø, hvor så amtet fortsat kan være en god sparingspartner og konsulent i løsningen af specielle opgaver.

Brian Mikkelsen (KF):

Den nuværende ordning vedrørende den vidtgående specialundervisning trænger jo til at blive revideret. Det viser de mange klagesager med al ønskelig tydelighed:

Sagen er jo den, at dette er en gruppe, som trænger til at blive samlet op, trænger til at blive »nursed«, trænger til at blive kælet for og trænger til at blive specialbehandlet.

Det af undervisningsministeren fremsatte lovforslag skulle gerne råde bod på de mange problemer, som klagesagerne peger på, og da der har været tale om et tæt samarbejde mellem ministeriet, KL og Amtsrådsforeningen, føler vi os fra konservativ side overbevist om, at de sammen trods alt har tænkt sig om og er fremkommet med den bedst mulige løsning. Derfor kan vi som udgangspunkt støtte forslaget.

Vi vil dog anbefale, at der under udvalgsarbejdet bliver set nærmere på de bekymringer, som en meget stor del af handicaporganisationerne giver udtryk for i høringssvarene. Specielt de mindre foreninger, såsom foreningerne for de ordblinde og stammerne, er bange for at blive klemt i den nye ordning. De frygter, at der vil mangle forståelse for de handicap, disse foreninger repræsenterer, ude i kommunerne. Dermed frygter foreningerne, at børn med de nævnte handicap vil opleve en klar forringelse i undervisningskvaliteten. Vi må under udvalgs-